

Shromážděné poznatky: zapojování rodičů do vzdělávání dětí posiluje pozitivní výsledky žáků

Větší zainteresovanost rodičů na vzdělávání stimuluje pozitivnější postoje ke škole, zlepšuje návyky týkající se domácí přípravy, snižuje absenci, nezájem o školu a míru předčasných odchodů ze škol a má pozitivní vliv na výsledky dosažené ve vzdělávání. „Děti se budou s větší pravděpodobností učit, když mají spořádané domácí prostředí s jasným očekáváním, které je ovšem přizpůsobeno konkrétním potřebám a osobnosti dítěte.“ (Schneider *a kol.* v Dumont, Istance a Benavides, 2010).

Zapojení rodičů do vzdělávání se obvykle děje prostřednictvím dvou vektorů (OECD, 2010f): podpora rodičů, které se dětem dostává v domácím prostředí, například debaty o činnostech ve škole a pomoc s domácími úkoly, a podpora ve školních činnostech, jako je například účast na rodičovských schůzkách a dalších školních akcích (Nusche, 2009; Dumont, Istance and Benavides, 2010).

Shromážděné poznatky ukazují, že zapojení rodičů do vzdělávání – bez ohledu na ekonomická a sociální omezení – může mít velký přínos pro kognitivní a sociální rozvoj dítěte (Schneider *a kol.* v Dumont, Istance a Benavides, 2010). Rodiny mohou být velmi nápomocné při rozvoji hodnot a postojů, které povzbuzují zapojení, motivaci a úspěch žáků ve vzdělávání. Například pokud rodiče pomáhají s domácími úkoly, neposilují pouze přípravu na hodiny a témata, která se jejich děti ve škole učí, ale demonstrují rovněž svůj postoj a chování, které je spojeno s úspěchem ve škole (Desforges, 2003; Hoover-Dempsey a Sandler, 1995).

Je pravděpodobné, že rodiče žáků, kteří dosahují vynikajících výsledků ve znevýhodněných školách, se zapojují do domácí přípravy svých dětí a aktivně se účastní jejich vzdělávání (Ingram, Wolfe a Lieberman, 2007). Pro školy, které se snaží vypořádat s neuspokojivými výsledky svých žáků, je výhodné získávat podporu rodičů a jejich prostřednictvím povzbuzovat domácí přípravu do školy. Ale celá řada znevýhodněných škol musí investovat mnohem více času než jiné školy, aby se s rodiči spojily a zahájily produktivní dialog (MacBeath *a kol.*, 2005).

Možnosti, které mají politiky při budování vztahů mezi školami a komunitami

Protože špatné výsledky ve škole mohou vycházet z domácího prostředí, které nestimuluje zájem o školu (Murphy, 2010), školy se musí snažit kontaktovat rodiče, zejména ty, kteří budou potřebovat zvláštní podporu, s cílem zapojit je do vzdělávání jejich dětí. Aby takové úsilí mělo nějaký smysl, musí se odvíjet od cílů a aktivit školy (Schneider *a kol.* v Dumont, Istance a Benavides, 2010) a musí být vnímáno jako pozitivní všemi zúčastněnými stranami. Například pokud zapojení rodičů dává učitele a rodiče do vzájemné opozice, může být složité vybudovat si vztahy vzájemné důvěry, které budou pro dítě přínosné. Vzdělávání je ovlivňováno negativně, pokud školy postrádají prostředí vzájemné důvěry (Bryk a Schneider, 2002). Takže konkrétní politiky by měly být zpracovány tak, aby zajistily znevýhodněným školám možnost zapojit rodiče způsoby, které jsou smysluplné a nápomocné při dosahování lepších výsledků dětí a pomáhají budovat partnerství.

Zajistit, aby školy byly schopny podporovat zapojování rodičů pomocí konkrétních komunikačních strategií

Dobrá komunikace mezi rodiči a školami umožňuje lepší koordinaci mezi vzdělávacími aktivitami, které probíhají mezi školou a rodinou. Domácí úkoly mohou být komunikačním kanálem, který spojí rodiče s cíli školy. Lze nalézt i další přístupy, aby rodiče převzali aktivnější roli při vzdělávacích činnostech dětí, které probíhají doma. Nicméně, jak již bylo uve-